

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 2. S. Chrysostomi ærumnæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66042)

§. II.

Sæculum V.
A. C. 405.S. Chrysofostomi *Ærumnce.*

Perfrigida semper in Armenia hyems,
& anno 404. solito magis horrida,
S. Chrysofostomum natum Antiochiæ, ubi ^{ep. 5. al. 6.}
majorem vitæ partem exegerat, & a lon-
go tempore ægrotantem, maximopere
afflixit. Hac de re in Epistola ad S. O-
lympiadem sub initium anni 405. data
conqueritur in hunc modum: *E mortis
faucibus ereptus tibi scribo. Hinc gau-
deo, hos, quos misisti, serius advenisse; si
enim cum extremis malis conflictantem
invenissent, fallere te neutiquam potuis-
sem, & meliora de mea valetudine nun-
ciare. Hyems solido rigidior mihi sto-
machi dolores auxit, fuitque his ultimis
duobus mensibus valetudinis meæ conditio
morte pejor, cum mihi tantillum vitæ ad
id solum videretur concessum, ut tot ma-
la sentirem. Tempus matutinum, meri-
dianum, omnia mihi nox evant. Totos
dies in lecto hærebam, & adhibebam fru-
stra mille artes, quibus frigus arcerem.
Frustra ignis excitabatur, ita ut pene
fumo suffocarer; cubiculo inclusus pedem
efferre non audebam, plurimis stragulis
cooperiebar; nihilominus acerbe crucia-
bar. Vomitus pene continui, dolores capi-
tis, ciborum fastidium, noctes illæ immen-
sæ, & insomnes torquebant. Ne te vero
Hist. Eccles. Tom. V. B b diutius*

Sæculum V. *diutius suspensam teneam, & condolentem*
 A. C. 405. *malis meis, jam melius habeo. Nam pe-*
quam ver advenit, & mutatus est in
sponte cessarunt cruciatus; tamen adde-
dum necessarium est, ut arcto cibo uter
& stomacho parcam, quo facilius alimen-
ta digerat.

In alia Epistola dicit: *Cum scire o-*
pias, an valeam. Scito, liberatum me
quidem a gravi illo morbo, sed super-
incommoda. Bonos habeo Medicos,
pharmaca nobis desunt, & alia ad corpus
viribus exhaustum rursus restaurandum
necessaria. Imo jam famem, pestemque
venturam prævidemus, & ne ex omni
malorum genere aliquod desit, contra-
latronum incurfionibus viæ omnes

S. Chryso-
 mus ad O-
 lympiadem. *stantur. Ideo rogo, ne ultra quem-*
buc ad me mittas; timeo enim, ne
sa simus, ut homo juguletur, & quantum
me funestus casus affligeret, facile intelli-
gis. Similia dicit S. Chrysoftomus in E-
pistola ad Diaconum, cui nomen Theo-

Ep. 107. al.
 140. *dotus, data. Non modicum mihi erat so-*
latium, inquit, quod ex hac solitudine ad-
te scribendi facultatem semper haberem;
sed etiam hoc Isaurorum insultus me pri-
varunt, nam redeunte Vere & ipsi ad-
novas prædas prodire, late diffundi, &
omnes vias obsidere cæperunt. Jam nobi-
les feminae captæ, jam viri aliqui occisi.
 Et inferius: *Postquam hyeme, quæ præte-*
rit,

riit, multa tuli, aliquantulum melius habeo, quamvis intemperie molester, nam hic etiamnum summabyems durat. Spero autem, me favente aestatis calore integras vires recepturum. Nihil mihi æque ac frigus nocet, & nihil ita ac calor juvat. In alia Epistola ad eundem Theodotum dicit: Non audeo te, ut huc venias, invitare. Maxima sunt Armeniæ mala. Quocunque vadas, humani sanguinis rivi, projecta cadavera, ædium solo æquatarum rudera, urbium, quas prædones vastarunt, ruinæ occurrunt. Sperabamus in hac arce, ubi quasi in horrido carcere includimur, tutos nos futuros, sed neque hic tranquillitas; nam, ut in alia dicit Epistola, Isauri munitas etiam arces invadunt.

Sæculum V.
A. C. 405.

ep. 104. al. 68.

ep. 67. al. 131.

ep. 70. al. 69.

ep. 183. al. 127.

Arx ista est Arabissana, quod ex eadem epistola, & etiam ex alia apparet, in qua dicit: Postquam periculum paulisper remotum, Arabissam confugimus, ubi Arcem cæteris munitiorem invenimus, nam in urbe non manemus. Quotidie mors nobis in januis est, quippe Isauri igne, ferroque omnia vastant. Timemus futuram famem, propter multitudinem hominum, in loco tam angusto commorantium. Et in alia Epistola ad Polybium: Isaurorum metus omnes in fugam vertit. Frustra urbes in urbibus quaeres, neminem præter muros, & tecta vi-

B b 2 debis,

Sæculum V. *dehis, in valle, & Sylvas migrarunt*
A C. 405. *ves. Leonibus, & Leopardis similes*
menia Incolæ jam non nisi in Deser-
securi sunt. Quotidie Sedem mutam
Nomadum, & Scytharum more: Sa-
infantes parvuli, qui noctu præcipiti-
ga per intolerabile frigus asportantur
mortui in nivibus relinquuntur.

Ep. 102. al. Continua pericula S. Chrystofforo
61. 108. al. permoverunt, ut Lectorem juvenem,
141. 105. al. nomen Theodotus, ad suos dimittere
186. 111. al. hunc apud se habebat, ut eum erudiret
102. & ad veram Pietatem mores efformaret.
 Præterea juvenis iste oculis laborabat
 tam magni caloris, quam frigoris im-
 pientibus. Ergo ad Patrem dimisit,
 rum Consularem, cui etiam nomen Theo-
 dotus, simulque dona, quæ ab ipso ac-
 perat, reddidit. Filium Diacono Theo-
 doto commendavit, ut eum in Spiritibus
 regeret; ad ipsum etiam juvenem
 scripsit, ut consolaretur, hortatur quoque
 ut oculos curaret, & quantum posset Le-
 ctioni S. Scripturæ vacaret. *Jam stren-*
ue litteram disce, inquit, tum aliquan-
do sensum tibi explicabo.

Postquam S. Joannes uno anno Cucu-
 sæ fuisset, Adversarii ejus effecerunt, ut
 Arabissam migrare cogeretur; conjice-
 re est, id ita accipiendum, quod ab exitu
 anni 405. ipsi ab una urbe ad alteram
 commeandi facultas adempta fuerit. Ce-
 terum

terum vicinæ erant hæ urbes, & Arabis, Sæculum V.
 la magis ad Septentrionem posita. A. C. 405.

§. III.

*Delegati ex Occidente in Causa
 S. Chrysofomi.*

Interim S. Joannis Chrysofomi amici *Pall. p. 27.*
 Romæ causam ejus non segniter age- *Pall. p. 28.*
 bant. Demetrius Episcopus Pessinun-
 tensis illuc secundo profectus est, post-
 quam Orientem peragrasset, & Ecclesiæ
 Romanæ Communionem cum S. Chry-
 sofomo, exhibitis S. Innocentii Papæ E-
 pistolis vulgasset. (*) Demetrius Epi-
 stolas Episcoporum Cariæ, qui S. Chry-
 sofomi Communionem amplectebantur,
 afferebat, atque Presbytero um Antio-
 chenorum, qui Exemplum Romanorum
 sequebantur, & de Porphyrii Electione
 contra Canones facta querebantur. Ro-
 mæ deinde advenerunt Presbyter Domi-
 tianus, Ecclesiæ Constantinopolitanæ
 Oeconomus, & Presbyter aliquis Nifi-
 bitanus nomine Vallagas, seu Vologesus,
 qui Ecclesiarum Mesopotamiæ querelas
 exposuerunt. Hi duo Presbyteri Romam
 attulerunt Acta Optati Præfecti Con-
 stantinopolitani, in quibus legebatur,

Bb 3 Fœ-

(*) En Notam certissimam, quis ab initio Sæ-
 culi V. Catholicus, Hæreticusve habitus fuerit,
 nempe cum Ecclesia Romana Communionem?